

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny Z. S. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia adwokata H. S. w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego K. G. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, przez naruszenie zakazu przesłuchania w charakterze świadka innego radcy prawnego lub innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód, tj. złożenie wniosku dowodowego w piśmie procesowym z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt (...) przez Sąd Rejonowy (...) o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka adwokata H. S. na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową, tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik Pana L. P. (1); na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 66 ust. 1 i art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 75) postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia wyjaśniono, iż w piśmie z 6 października 2020 r. adwokat H. S. wskazał na naruszenie przez radcę prawnego K. G. przepisów prawa w następujących okolicznościach faktycznych. K. G., działając jako radca prawny, złożył wniosek dowodowy w piśmie procesowym z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt (...) przez Sąd Rejonowy (...) o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka adwokata H. S. na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową, tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik Pana L. P. (1). Po przeanalizowaniu złożonego zawiadomienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia i wszczął dochodzenie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego 21 grudnia 2021 r. przestawił radcy prawnemu K. G. zarzuty i przesłuchał go w charakterze obwinionego. W trakcie przesłuchania radca prawny K. G. nie przyznał się do stawianych zarzutów. Zgodnie z jego wyjaśnieniami, Obwiniony nie miał w ogóle świadomości, że H. S. działał jako pełnomocnik Pana L. P. (1) i został wezwany jako świadek na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową. Radca prawny K. G. działał jako pełnomocnik Pani J. B., która została pozwana zarówno przez Pana L. P. (1), jak i adwokata H. S.. W momencie kiedy Pani J. B. dostała pozew i nakaz zapłaty, z tych dokumentów nie wynikało, aby Pan H. S. reprezentował Pana L. P. (1). Pełnomocnikiem był Pan P. H.. Pełnomocnictwo z 8 maja 2021 r. wystawione przez Pana L. P. (1) dla adwokata H. S. nie było dołączone do akt sprawy. Obwiniony wskazał, że okoliczności sprawy nie wskazywały, żeby dochodziło do ujawnienia tajemnicy zawodowej adwokata; a adwokat H. S. był przedstawiany mu jako kolega Pana L. P. (1). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeanalizował również dokumenty dostarczone przez Obwinionego stwierdzając, iż z żadnego z tych dokumentów (w tym z treści pełnomocnictw), nie wynikało aby adwokat H. S. działał jako pełnomocnik Pana L. P. (2), a co za tym idzie, mógł uzyskać informacje objęte tajemnicą zawodową. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że z okoliczności sprawy trudno wywnioskować, że działanie radcy prawnego K. G. było zawinione. Adwokat H. S. ujawnił się jako pełnomocnik L. P. (1) dopiero na etapie postępowania dyscyplinarnego i żaden element zebranego materiału dowodowego nie wskazuje, aby radca prawny K. G. mógł wiedzieć, że wezwanie adwokata H. S. mogłoby wypełniać znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny nie może zgłaszać wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka innego radcy prawnego lub innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód – dla ustalenia okoliczności objętych ich obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrył się w niniejszej sprawie działania radcy prawnego K. G., które mogłoby stanowić naruszenie zasad etyki.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że czyn został popełniony (tj. wezwano adw. H. S. na świadka dla ustalenia okoliczności objętych obowiązkiem

dochowania tajemnicy zawodowej), niemniej nie zawiera on znamion czynu zabronionego (tj. nie został popełniony umyślnie ani nieumyślnie).

Pismem z dnia 14 marca 2022 r., skarżący adwokat H. S. wniósł odwołanie od postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 11 lutego 2022 r. zaskarżając je w całości i wniósł o jego zmianę poprzez uchylene zaskarżonego postanowienia i orzeczenie względem obwinionego kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas jednego roku oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U 2020.75 t.j.) orzeczenie zakazu wykonywania patronatu na czas dwóch lat.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż w momencie powołania adwokata H. S. na świadka w sprawie o sygn. akt (...) radca prawny K. G. nie posiadał wiedzy, iż adwokat H. S. jest pełnomocnikiem L. P. (1), podczas gdy radca prawny K. G. w pismach procesowych sam powoływał się na tę okoliczność.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w dniu 11 maja 2022 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. G. podtrzymała stanowisko wyrażone w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia z dnia 11 lutego 2022 r.

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. zważył co następuje:

Pismem z dnia 6 października 2020 r. zawiadamiający adwokat H. S. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skargę na radcę prawnego W. G. wskazując, iż:

1) naruszył on art. 20 Kodeksu Etyki Radców Prawnych (R.(...)) poprzez złożenie, w piśmie procesowym z dnia 19.06.2020 r. wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka adwokata H. S. na okoliczności znane mu tylko i wyłącznie w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte ścisłą tajemnicą zawodową tj. o którym dowiedział się jako pełnomocnik L. P. (1);

2) naruszył on art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ujawnienie w trakcie postępowania sądowego pertraktacji ugodowych objętych stosunkiem obrończym, dotyczących różnych spraw toczących się pod sygnaturą (...);

3) naruszył on art. 21 Kodeksu Etyki Radców Prawnych w zw. z 47 i 49 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 8 Konwencji o prawach człowieka w związku z art. 21 oraz 11 Kodeksu Etyki Radców Prawnych poprzez przedłożenie jako dowodu nagrania adwokata H. S., które sporządzone zostało bez wiedzy i zgody adwokata H. S., a dotyczącego rozmów ugodowych w których udział brał między innymi adwokat H. S., a tym samym objęte ścisłą tajemnicą zawodową;

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 64 w zw. z art. 65 ust. 4 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 (Dz. U 2020.75 t.j.) skarżący wniósł o ukaranie radcy prawnego W. G. karą zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas jednego roku oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982r. (Dz. U 2020.75 t.j.) orzeczenie zakazu wykonywania patronatu na czas dwóch lat.

Skarżący w uzasadnieniu wniosku o ukaranie z dnia 6 października 2020 r. wskazał, iż zgodnie z art. 20 Kodeksu Etyki radcy Prawnego radca prawny nie może zgłaszać wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka innego radcy prawnego lub innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód - dla ustalenia okoliczności objętych ich obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. Przepis ten nakłada na radców prawnych niedoznaną ograniczeń ani wyjątków zakaz zgłaszania dowodu z zeznań świadka - innego radcy prawnego albo adwokata na okoliczności objęte tajemnicą zawodową. Stanowi on bowiem konsekwencje kształtu normatywnego tajemnicy zawodowej, którą objęte są wszelkie informacje, o których radca prawny lub adwokat dowiaduje się w związku z wykonywaniem czynności zawodowych. Z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wynika, że tajemnica zawodowa obejmuje także pertraktacje ugodowe i ma w tym zakresie charakter bezwzględny także wobec

sądów i innych organów orzekających w sprawie. Tajemnica zawodowa adwokata stanowi jedną z podstawowych zasad prawidłowego i etycznego wykonywania zawodu adwokata.

Celem uregulowania zamieszczonego w art. 21 (...) jest zapewnienie ochrony swobody wyrażania stanowisk podczas prowadzenia negocjacji mających doprowadzić do zawarcia ugody, a tym samym zapewnienie możliwości prowadzenia negocjacji zakończonych porozumieniem stron. Jest rzeczą oczywistą, że w trakcie negocjacji, w tym w szczególności negocjacji ugodowych, w których obie strony są reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, dochodzi do składania propozycji czy też prezentowania stanowiska, odmiennego od tego, jakie jest prezentowane w procesie. Ujawnienie przed sądem stanowiska drugiej strony wyrażonego podczas pertraktacji ugodowych mogłoby stworzyć przewagę dla strony, której pełnomocnik dokonał ujawnienia. (Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz., red. dr T. S., 2017). Co więcej zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt SDI 13/11: „Tajemnicy zawodowej nie stanowi wyłącznie informacja przekazana przez klienta, jako poufna, ale także ta, uzyskana w inny sposób w związku z wykonywaniem zawodu. Osoba, której świadczona jest pomoc prawna nie może zwolnić radcy prawnego z obowiązku zachowania tajemnicy. Tajemnica zawodowa adwokata czy radcy prawnego wynika z mocy ustawy, ma bowiem na celu ochronę nie tylko interesu prywatnego, lecz chroni również interesy danych samorządów zawodowych, a także ma na względzie dobro wymiaru sprawiedliwości. Z tego względu instytucja ta ma charakter *ius cogens*, a nie *ius dispositivum*. (...) Trzeba na koniec podkreślić, że przyjęcie szerokiej interpretacji pojęcia tajemnicy zawodowej sprzyja wzmożonej ochronie tajemnicy w zawodach prawniczych, rozszerzając zakres prawa do odmowy zeznań, unormowane w art. 180 § 1 k.p.k., co z uwagi na szczególną funkcję tych profesji wydaje się tym bardziej uzasadnione.”

Radca Prawny K. G. łamiąc tą podstawową zasadę etyki radcy prawnego, w piśmie złożonym do Sądu Rejonowego w Świebodzinie z dnia 19.06.2020 r. wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań H. S. na okoliczność relacji biznesowych i osobistych występujących pomiędzy M. S., a powodem L. P. (1) (klientem poszkodowanego), fikcyjności umowy pożyczki z dnia 24.05.2019 r., niewydania pozwanej środków pieniężnych wynikających z umowy pożyczki z dnia 24.05.2019r., braku legitymacji biernej pozwanej w niniejszym procesie.

Wskazać także należy, iż L. P. (1) jest od wielu lat klientem adwokata H. S. na zasadzie stałej współpracy. Adwokat H. S. zajmuje się wszystkimi sprawami sądowymi oraz kwestiami prawnymi dotyczącymi L. P. (1) oraz prowadzonych przez niego działalności gospodarczych. Wszelkie kwestie dotyczące pożyczki z dnia 24.05.2019 r. są zatem objęte tajemnicą zawodową. W tych sprawach, zgodnie z zasadami Etyki, adwokat H. S. zmuszony był się wyłączyć.

Skarżący w uzasadnieniu wniosku o ukaranie z dnia 6 października 2020 r. wskazał także, iż zgodnie z orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. sygn. akt OSD 31/17 z dnia 31.07.2017 r. „W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego tajemnica zawodowa radcy prawnego, obejmująca wszystko, o czym dowiedział się on w związku ze świadczeniem pomocy prawnej, wyklucza możliwość ujawnienia informacji objętych tajemnicą zawodową w postępowaniu cywilnym, w którym uczestnikiem jest osoba reprezentowana przez niego uprzednio w innych postępowaniach, bez właściwego uprzedniego zwolnienia z jej zachowania, które były przedmiotem innego jawnego postępowania.” Ponadto, obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej jest także ustanowiony w interesie prawidłowego funkcjonowania instytucji radcy prawnego i etyki tego zawodu, którego jego przedstawiciel nie może samodzielnie choćby i na żądanie klienta naruszać (zob. postanowienie SN z dnia 15 listopada 2012 r., (...) 32/12). W tym samym piśmie radca prawny K. G. złożył wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie jako dowodu, nagrania z rozmowy z adwokatem H. S. w dniu 16.01.2020r. Nagranie to zostało wykonane przez klientkę radcy prawnego K. G. podczas wykonywania przez adwokata H. S. czynności prawnych bez wiedzy i zgody adwokata H. S.

Skarżący w uzasadnieniu wniosku o ukaranie z dnia 6 października 2020 r. wskazał, iż czyn ten stanowi naruszenie art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Zgodnie z tym przepisem, radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym (ust. 1), a ponadto - naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które

mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do radcy prawnego. Potajemne nagrywanie rozmów niewątpliwie stanowi nadużycie zaufania rozmówcy, a w ocenie sądu dyscyplinarnego stanowi o naruszeniu dóbr osobistych, wskazanych w art. 23 KC, do których należy: prawo do swobody wypowiedzi, wyboru rozmówcy i tajemnicy rozmowy. Należy także wskazać, że zgodnie z art. 47 Konstytucji RP, każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym. Ponieważ postępowanie obwinionego będącego członkiem samorządu zawodowego radców prawnych godzi w gwarantowane konstytucyjnie prawa innej osoby, nie jest dopuszczalne tolerowanie sytuacji, w której dochodzi do niejawnego nagrywania treści rozmowy prowadzonej z adwokatem, a następnie treści tej ujawniania przez radcę prawnego, nawet jeżeli nie jest dokonywane przy wykonywaniu czynności zawodowych. Postępowanie takie narusza godność zawodu radcy prawnego, podważając do niego zaufanie. Przede wszystkim zaś dbanie o godność zawodu jest jednym podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego.

Powołanie przez radcę prawnego dowodu z nagrań adwokata wykonującego czynności zawodowe, bez jego wiedzy i zgody jest zachowaniem rażąco nieetycznym i bezpośrednio godzącym w tajemnicę adwokacką. Nawet jeśli klientka radcy prawnego K. G. dokonała nagrań bez wiedzy swojego pełnomocnika, po uzyskaniu wiedzy o takich nagraniach radca prawny powinien natychmiast pouczyć klientkę o bezprawności czynu oraz jak najszybciej zniszczyć nagrania. Z całą pewnością, w żadnym wypadku nie powinien wnioskować o dopuszczenie dowodu z przedmiotowych nagrań. Na szczególne potępienie zasługuje fakt, iż radca prawny K. G. w piśmie kierowanym do Sądu z dnia 19.06.2020 r. przytaczał fragmenty wypowiedzi adwokata H. S., będące fragmentami nagrań, a dotyczącymi udzielanej przez adwokata H. S. pomocy prawnej, a więc objętych tajemnicą zawodową. W przedmiotowej sprawie nie można zatem mówić o usiłowaniu naruszenia tajemnicy zawodowej, lecz o powszechnym i w pełni świadomym udostępnieniu treści będących objętych tajemnicą zawodową. Nawet bowiem jeśli sąd nie dopuści wniosku o przeprowadzenie dowodu z nagrań, przytoczenie ich fragmentów w treści pisma sprawia, że z wypowiedziami adwokata H. S. będzie mógł się zapoznać szereg osób takich jak sekretarka sędziego, asystent sędziego, a także sam sędzia.

Zachowanie radcy prawnego K. G. stanowi wielokrotne naruszenie zarówno Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jak i Ustawy o radcach prawnych. Jest rażąco nieetyczne i niegodne radcy prawnego. W sposób bezpośredni podważa zaufanie do radcy prawnego oraz adwokata będących jedną z podstaw wykonywania zawodu. W związku z powyższym wniosek o ukaranie radcy prawnego K. G. jest w pełni zasadny i powinien zostać uwzględniony.

W tych okolicznościach sprawy, w dniu 8 marca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny A. D. na skutek zawiadomienia adwokata H. S. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego K. G. na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) postanowiła wszcząć dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, a w dniu 21 grudnia 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny Z. S. postanowił przedstawić radcy prawnemu K. G. zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, przez naruszenie zakazu przesłuchania w charakterze świadka innego radcy prawnego lub innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód, tj. złożenie wniosku dowodowego w piśmie procesowym z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt (...) przez Sąd Rejonowy (...) o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka adwokata H. S. na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową, tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik Pana L. P. (1).

Należy zważyć, iż zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W piśmiennictwie trafnie wskazuje się, iż: „regulacja zawarta w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, nie może być samodzielną podstawą pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, gdyż przepis ten ma w ocenie Sądu Najwyższego jedynie charakter blankietowy (zob. wyr. SN z 29.10.2009 r., (...) 22/09, OSNSD

2009, Nr 1, poz. 132; wyr. SN z 6.11.2014 r., (...) 32/14, OSP 2015, Nr 7–8, poz. 80; wyr. z 17.11.2015 r., (...) 11/15). Jednakże z dokładnej analizy wypowiedzi składów orzekających wynika, że pogląd ten kreowany był zawsze w kontekście zasad etyki radcy prawnego (zob. T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2021, Legalis). Należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, Radca prawny nie może zgłaszać wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka innego radcy prawnego lub innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód – dla ustalenia okoliczności objętych ich obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. W literaturze wskazuje się, iż „Kodeks stanowi, że zabronione jest powoływanie radcy prawnego na świadka, jeżeli dotyczyłoby to okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. To samo ograniczenie odnosiłoby się w lustrzany sposób do radcy prawnego, który został wezwany do stawienia na rozprawę w charakterze świadka – mianowicie nie może on ujawnić okoliczności, które objęte są tajemnicą zawodową. Analizując konkretny przypadek, można natknąć się na sytuacje, w których takie wnioskowanie będzie oczywiście zakazane – np. w przypadku wniosku, który dotyczył będzie treści propozycji ugodowych składanych przez strony w trakcie negocjacji toczących się w sprawie gospodarczej pomiędzy nimi. Niewątpliwie, z jednej strony, będziemy mieli do czynienia z zakazem składania wniosku dowodowego, a z drugiej – z zakazem ujawnienia tajemnicy zawodowej. Pamiętając o kryterium, jakim jest stosunek klienta do przekazywanej informacji, nie należy domniemywać, że dana informacja nie stanowi dla klienta tajemnicy zawodowej oraz pamiętać, że wszelkie posunięcia w kierunku ujawnienia tajemnicy zawodowej należy czynić z największą ostrożnością, w tym w szczególności występując w roli świadka (zob. T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2021, Legalis).

Znaczącym jest fakt, iż na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 11 maja 2022 r. zostały zadane Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnemu E. G. następujące pytania w przedmiotowej sprawie mające na celu wyjaśnienie zarzutów stawianych radcy prawnemu K. G.:

1)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał co było przedmiotem dwóch kolejno następujących po sobie uznań roszczeń przez p. J. B. wobec H. S.?

2)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał czy p. H. S. pożyczał pieniądze od p. L. P. (1)?

3)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał czy p. H. S. został pozwany przez p. L. P. o zwrot pożyczek?

4)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał czy p. H. S. udzielał pożyczek p. J. B.?

5)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał, które pełnomocnictwo zostało przedłożone do pozwu o zapłatę?

6)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał czy mec. G. występował do Sądu o zobowiązanie pełnomocnika strony przeciwnej do przedłożenia pełnomocnictwa?

7)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał czy p. H. S. występował do Sądu o zapłatę przeciwko J. B. o zwrot pożyczki?

8)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał o co toczyły się inne postępowania sądowe przeciwko p. H. S.?

9)

Czy Zastępca Rzecznika ustalał kiedy do mec. G. zostało doręczone pełnomocnictwo powoda do pozwu?

Z uwagi na powyższe, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. G. w odpowiedzi na pytania od 1) do 9) odpowiedziała:

1)

Zastępca nie ustalał powyższych faktów;

2)

Zastępca nie ustalał tego faktu i według jego wiedzy nie wynika to ze zgromadzonej dokumentacji;

3)

Zastępca nie ustalał powyższych faktów;

4)

Zastępca nie ustalał powyższych faktów;

5)

Zastępca Rzecznika powiedział, że nie ma takich dokumentów w aktach sprawy;

6)

Zastępca Rzecznika powiedział, że nie ma takich dokumentów w aktach sprawy;

7)

Zastępca nie ustalał powyższych faktów;

8)

Zastępca nie ustalał powyższych faktów;

9)

Na etapie wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty jako pełnomocnik został wskazany mec. H. (ustne zeznania, brak dokumentu).

Reasumując należy stwierdzić, że w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. bez wyjaśnienia powyższych okoliczności sprawy nie jest możliwa prawidłowa ocena czy doszło do popełnienia przez radcę prawnego K. G. przewinienia dyscyplinarnego.

W tym stanie rzeczy, postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 11 maja 2022 r. postanowiono na podstawie art. 741 pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. uchylić w całości zaskarżone postanowienie do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez ustalenie zakresu pomocy prawnej H. S. świadczonej dla L. P. (1), a także udzielanych pożyczek pomiędzy H. S., L. P. (1) a J. B. oraz uznać roszczeń przez J. B. wobec H. S..

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 706 ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75), gdzie zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym w kwocie 1.000 zł (słownie: tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 oraz stosownie do treści art. 702 ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.